

Anonymiserad version

Översättning

C-763/22 – 1

Mål C-763/22

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

16 december 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Tribunal judiciaire de Marseille (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

14 december 2022

Sökande:

Procureur de la République

Tilltalad:

OP

Cour d'Appel d'Aix-en-Provence

Tribunal judiciaire de Marseille

[utelämnas] DOM

Vid offentlig förhandling vid Tribunal Correctionnel de Marseille **den 14 december 2022,**

där rätten meddelade sitt beslut efter de diskussioner som fördes den 2 december 2022 [utelämnas],

prövades målet

MELLAN:

Procureur de la République (allmänna åklagaren) vid denna domstol, sökanden

OCH

Den tilltalade

Namn: **OP**

[utelämnas]

Medborgarskap: fransk medborgare

[utelämnas]

Den tilltalade befinner sig för närvarande i förvarсанläggningen Madrid V Soto del Real, Spanien.

Straffrättslig ställning: föremål för domstolsövervakning

- Efterlysningsorder utfärdades den 25 januari 2012.
- Häktningensorder utfärdades den 26 september 2012.
- Beslut om domstolsövervakning utfärdades den 20 september 2013 med en säkerhet på 4 000 euro, varav 400 euro i borgen.
- Borgensumman betalades den 20 september 2013.
- Beslut om frisläppande utfärdades den 20 september 2013.
- En summa på 1 100 euro har erlagts.
- Den tilltalade stod under fortsatt domstolskontroll den 19 januari 2016.
- Den tilltalade ställdes under fortsatt domstolskontroll genom dom av den 18 juni 2021.
- Arresteringsorder enligt artikel 410-1 i Code de procédure pénale (straffprocesslagen) utfärdades den 3 juni 2022.

Den tilltalade närvarade inte vid förhandlingen, utan företräddes av [sina ombud].

Åtalspunkter:

Deltagande i en kriminell organisation för förberedelse av ett brott som kan leda till minst fem års fängelse.

Uppsåtligt innehav av en förfalskad administrativ handling om fastställande av en rättighet, en identitet eller en ställning eller om beviljande av ett tillstånd.

Användning av en förfalskad administrativ handling om fastställande av en rättighet, en identitet eller en ställning eller om beviljande av ett tillstånd.

Förvärv av utrustning, verktyg, datorprogram eller uppgifter som har utformats eller anpassats för förfalskning av betalningsinstrument (kontotillgodohavanden).

Innehav av utrustning, verktyg, datorprogram eller uppgifter som har utformats eller anpassats för förfalskning av betalningsinstrument (kontotillgodohavanden).

Saken i det nationella målet

[utelämnas] [diskussioner – processuella överväganden]

*

Genom ett protokoll med verkan som en kungörelsedelgivning av den 4 augusti 2022, vilken upprättades av den allmänna åklagaren, kallades **OP** till förhandlingen nämnda dag i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 551 och 559 i straffprocesslagen.

OP inställde sig inte, utan företräddes på vederbörligt sätt av sitt befullmäktigade ombud. Det finns skäl att höra den tilltalade enligt bestämmelserna i artikel 411 första och andra stycket i straffprocesslagen.

Åtalspunkter:

Den tilltalade ska i Frankrike och i Rumänien, i maj 2011, det vill säga under en tidsperiod som innebär att preskription inte har inträtt vad gäller det aktuella brottet, ha förvärvat och innehaft utrustning, verktyg, datorprogram eller andra uppgifter som tagits fram eller specialanpassats för efterbildning eller förfalskning av betal- eller uttagskort.

Detta brott stadgas i och bestraffas enligt artiklarna 163-4-1, L 163-5 och L 163-6 i Code monétaire et financier (valuta- och finanslagen) (nr 23792 och 23793 i den franska nomenklaturen för olika typer av brott (Natinf)).

Den tilltalade ska, i Marseille och på franskt territorium, från maj 2010 till januari 2012, det vill säga under en tidsperiod som innebär att preskription inte har inträtt vad gäller de aktuella brotten, ha deltagit i en grupp eller sammanslutning som bildats för förberedelse, genom en eller flera konkreta handlingar, av ett eller flera brott som kan leda till minst fem års fängelse, i förevarande fall brotten tillverkning, förvärv, överlåtelse, erbjudande eller tillhandahållande samt innehav av utrustning, verktyg, datorprogram eller uppgifter oavsett slag som tagits fram eller specialanpassats för efterbildning eller förfalskning av betal- eller uttagskort samt efterbildning eller förfalskning och användning av betal- eller uttagskort.

Detta brott stadgas i och bestraffas enligt artiklarna 450-1, 450-3 och 450-4 i Code pénal (strafflagen) (Natinf 23002)

Den tilltalade ska i Frankrike och i Thailand, mellan november 2011 och januari 2012 ha innehaft en förfalskad administrativ handling, i Frankrike och i Thailand, i förevarande fall ett pass i SY:s namn.

Detta brott stadgas i och bestraffas enligt artiklarna 441-3, 441-10 och 441-11 i strafflagen (Natinf 11641)

Den tilltalade ska i Frankrike och i Thailand, mellan november 2011 och januari 2012, ha använt en förfalskad administrativ handling, i förevarande fall ett pass i SY:s namn.

Detta brott stadgas i och bestraffas enligt artiklarna 441-2, 441-9, 441-10 och 441-11 i strafflagen (Natinf 496).

OP har ställts inför brottmålsdomstol för att ha förvärvat och innehaft material avsett för efterbildning av betalkort och för att ha deltagit i en kriminell sammanslutning i samband med förfalskning av betalkort mellan 2010 och 2012.

När han skulle ställas inför rätta i september 2021 meddelade hans ombud att han hade gripits och fängslats på grundval av en europeisk arresteringsorder som de schweiziska myndigheterna hade utfärdat mot honom och för vilken en framställning om utlämning uppenbarligen hade gjorts.

Rätten beslutade att vilandeförklara målet för att kunna bedöma den tilltalades situation och för att målet skulle kunna avgöras i hans närvaro.

Efter det första uppskjutandet till den 17 december 2021 kunde det klarläggas att situationen var oförändrad, och den 3 juni 2022, det vill säga nästan ett år efter det att talan först hade väckts, angav OP:s ombud att situationen inte hade förändrats och att OP inte ville utlämnas till Schweiz utan i stället ville återsändas till Frankrike, för att bland annat kunna avge sin förklaring i detta mål.

OP inställde sig inte vid denna förhandling heller, men eftersom han inte hade gett sitt ombud fullmakt att företräda honom beslutade rätten att tillämpa artikel 410-1 i straffprocesslagen, där det föreskrivs att om en tilltalad inte inställer sig i brottmålsdomstolen i första instans får ett beslut om hämtning eller en arresteringsorder utfärdas för att tvinga vederbörande infinna sig.

Eftersom rätten hade skjutit upp målet i mer än i sex månader var det nämligen viktigt att få ett avgörande i detta synnerligen gamla ärende (beslutet om att låta åtal gå vidare till prövning vid brottmålsdomstolen i första instans utfärdades år 2016), varför den enda lösningen var att utfärda en arresteringsorder mot OP för att få honom att inställa sig i Frankrike och ställa honom inför rätta i målet, med ett påpekande om att han inte kunde ställas till svars om han inte inställde sig och att det förutsattes att han ville komma och avge sin förklaring.

Genom ett särskilt uppsatt beslut av Juzgado Central número 5 i Madrid den 2 september 2022 fick dock rätten kännedom om att enligt ett beslut av det spanska ministerrådet skulle den schweiziska regeringens framställning om utlämning prioriteras och att det således inte fanns någon avsikt att verkställa den europeiska arresteringsorder som de franska rättsliga myndigheterna hade utfärdat.

I artikel 57 i den spanska lagen 23/2014 om ömsesidigt erkännanden av rättsliga avgöranden föreskrivs nämligen att om en europeisk arresteringsorder sammanfaller med en framställning om utlämning som inges av ett tredjeland, ska den spanska rättsliga myndigheten vilandeförklara förfarandet och överlämna alla handlingar till justitieministeriet, varvid justitieministern i sin tur ska överlämna ärendet till ministerrådet.

Det kan vidare konstateras att det uppenbarligen inte finns några rättsmedel mot detta beslut, som alltså ger en statlig myndighet behörighet att avgöra vilken tvångsåtgärd som ska verkställas.

Vid förhandlingen den 2 december 2022 begärde OP:s ombud att rätten skulle ställa följande fråga till EU-domstolen för ett förhandsavgörande: **”Utgör rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna hinder för att en medlemsstats lagstiftning ger en statlig myndighet behörighet att besluta huruvida en europeisk arresteringsorder eller en framställning om utlämning från ett tredjeland avseende samma person ska verkställas, utan att det finns någon möjlighet att överklaga det beslutet?”**

Åklagarmyndigheten förnekar inte den svårighet som det institutionella funktionssättet i Spanien innebär, men anser att frågan inte kan ställas av förevarande domstol, som inte har berättigat intresse inom ramen för tvisten. Rätten uppmanas att förena invändningen med prövningen av sakfrågan och att avgöra målet.

Enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska Europeiska unionens domstol ”vara behörig att meddela förhandsavgöranden angående

- a) tolkningen av fördragen,
- b) giltigheten och tolkningen av rättsakter som beslutas av unionens institutioner, organ eller byråer.

När en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande.

När en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat, mot vars avgöranden det inte finns något rättsmedel enligt nationell lagstiftning, ska den nationella domstolen föra frågan vidare till domstolen.

Om en sådan fråga uppkommer i ett ärende vid en domstol i en medlemsstat i fråga om en frihetsberövad person, ska domstolen meddela sitt avgörande så snart som möjligt.”

I det aktuella fallet måste det fastställas huruvida Tribunal correctionnel är behörig att hänskjuta en fråga som rör den institutionella organisationen i ett annat land än det egna och huruvida en sådan fråga är av intresse för det mål som rätten har att avgöra.

Den fråga som har ställts rör utan tvekan en punkt som inte direkt berör den franska organisationen av domstolsväsendet utan den spanska, eftersom det landet är organiserat på ett sådant sätt, att om det ansöks om verkställighet av en arresteringsorder och framför allt när det samtidigt finns en annan titel om tvångsinställelse avseende samma person, är det inte den rättsliga myndigheten utan det spanska ministerrådet som ska välja vilken titel som ska prioriteras.

I det aktuella fallet ska det betonas att de omständigheter som rätten har att ta ställning till ägde rum för mycket länge sedan och att talan väcktes vid rätten i januari 2016, vilket är det datum från och med vilket OP har väntat på att kunna inställa sig i domstol för att avge sin förklaring.

OP kunde inte inställa sig i domstolen när talan först väcktes i målet, eftersom han hölls i förvar i Spanien inom ramen för en framställning om utlämning som de schweiziska myndigheterna hade ingett.

Syftet med den utfärdade arresteringsordern var framför allt att göra det möjligt för honom att inställa sig, eftersom han ständigt har gjort gällande att han har för avsikt att förklara sig och därför inte ville ge sina ombud fullmakt att företräda honom, vilket är en del av varje tilltalads rätt personligen närvara vid förhandlingen.

Målet sköts upp upprepade gånger i syfte att bringa klarhet i situationen och göra det möjligt för OP att höras om de gärningar som åberopats mot honom, eftersom det var omöjligt för rätten att fatta något beslut så länge som OP:s öde inte var slutgiltigt känt med avseende på de två titlar om tvångsinställelse som hade utfärdats mot honom. Det var således legitimt för det land där OP var frihetsberövad att besluta att prioritera verkställighet av något av besluten och därmed huruvida den europeiska arresteringsorder som rätten hade utfärdat skulle verkställas.

I det aktuella fallet har den institutionella organisationen dock inte medfört att den problematiska frågan har prövats av en rättslig myndighet, utan att beslutet har fattats av en statlig myndighet, nämligen det spanska ministerrådet, vilket förefaller strida mot rådets rambeslut av den 13 juni 2002 och särskilt artiklarna 6 och 7 i detta, eftersom det anges att endast rättsliga myndigheter ska utfärda eller verkställa den europeiska arresteringsordern och eftersom det mål som eftersträvas med endast en verkställande rättslig myndighet förefaller kunna bidra till en lösning av tvisten i enlighet med den europeiska texten.

Huruvida de franska domstolarna är behöriga att döma OP beror i själva verket på det beslut som de spanska myndigheterna har utfärdat eftersom rätten, om den europeiska arresteringsordern inte verkställs, inte kan få OP att inställa sig och därmed inte kan fortsätta sitt arbete för att skipa rättvisa. Det vore således fel att anse att Tribunal judiciaire saknar laglig rätt att ställa den fråga för förhandsavgörande som OP:s ombud har formulerat eftersom själva möjligheten att döma en tilltalad hindras och eftersom det numera finns förutsättningar för att han ska kunna inställa sig.

Det ligger med andra ord i den franska rättsliga myndighetens intresse att undersöka huruvida villkoren för att den ska kunna döma en tilltalad som för närvarande omfattas ett beslut från de spanska statliga myndigheterna om att den europeiska arresteringsordern ska verkställas eller inte är tillämpliga vad OP beträffar, och det är därför av grundläggande betydelse att få klarhet i huruvida det förfarande som de spanska myndigheterna tillämpar är förenliga med kraven i rambeslutet av den 13 juni 2002.

Med hänsyn till allvaret i den fråga som har ställts och rättens intresse av den aktuella tvisten, har rätten därför beslutat att hänskjuta frågan till Europeiska unionens domstol för ett förhandsavgörande, i enlighet med artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, mot bakgrund av bestämmelserna i rådets rambeslut av den 13 juni 2002. Artikel 57 i den spanska lagen 23/2014 om ömsesidigt erkännande av rättsliga avgöranden i Europeiska unionen, som ger ministerrådet behörighet att bedöma huruvida en europeisk arresteringsorder eller en framställning om utlämning ska prioriteras, kan nämligen ifrågasättas mot bakgrund av de gemensamma europeiska bestämmelser som är bindande för Europeiska unionens medlemsstater.

[utelämnas]

Mot denna bakgrund

har rätten, i ett offentligt beslut, i första instans och i ett kontradiktoriskt förfarande mot OP, fastställt att det,

innan målet prövas i sak,

finns skäl att hänskjuta en fråga för förhandsavgörande

och har därmed beslutat att ställa följande fråga till Europeiska unionens domstol:

”Utgör rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna hinder för att en medlemsstats lagstiftning ger en statlig myndighet behörighet att besluta huruvida en europeisk arresteringsorder eller en framställning om utlämning från ett tredjeland avseende samma person ska verkställas, utan att det finns någon möjlighet att överklaga det beslutet?”

[utlämnas]

ARBETS
DOKUMENT